LINOLEUM
MUȘAMALE
COVOARE
RODIEURI
TEXTILE

Linoltex

STR. LIPSCANI, 110 – TELEF. *4-3017: *3-2997 S.A.R.
VIS A VIS DE GRĂDINA SF. GHEORGHE

Lingeria, cravatele și hainele unui bărbat pot fi de diverse nuanțe și alese după preferință.
APA de COLONIA însă; una SINGURĂ:
APA de COLONIA

Royale Ambrée Legrain

RĂUTĂȚI

MOȘ CRĂCIUN IN SATUL MEU

Târziu de tot am aflat că Moș Crăciun aduce jucării copiilor cuminți. Fiindcă în satul meu, cel puțin pe vremea când eu eram copil, — și încă ce copil cuminte! — bunul bătrân, care coboară pe pământ odată într'un an, n'avea obicei să aducă ursulești, nici trenuri, nici automobile, nici păpuși sau măcar bomboane — cât de eftine. In satul meu, Moș Crăciun era așteptat, în primul rând, cu zăpadă. Bineînțeles dacă nu i-a luat înainte sfântul Nicolae. Dacă în ziua de 25 Decembrie nu era pământul așternut cu nea, însemna că unchiașul și-a cănit barba. Așa îmi spunea bunica. Cică i se urâște și lui să se înfățișeze înaintea oamenilor tot cu barba albă colelie. Dar acest bâzdâc de crai bătrân, nu era pe placul nici al oamenilor mari și nici al copiilor. Un Crăciun fără zăpadă e ca o petrecere fără băutură și ca o nuntă fără ceartă. De când e lumea și pământul s'a pomenit să fie zăpadă de Crăciun și verdeață de Paști. Când se întâmplă să nu fie așa, înseamnă că s'a stricat ceva în legăturile dintre Dumnezeu și oameni. Dacă nu e zăpadă de Crăciun, sănile rămân nemișcate sub șoproane, copiii n'au cu ce să se bată, iar pielea de sub coada lui Ghiță plesnește de vălvoarea focului. Nu știu cum o fi obiceiul în alte părți, dar în satul meu trebue să se pună negreșit zăpadă sub coada porcului atunci când arde focul de pae pe el. Așa s'a pomenit din moși strămoși. Dece sub coadă și nu la ceafă sau la frunte, nu știu. Poate numai așa ca să se facă băscăliure între om și dobitoc. Căci omului, când are fierbințeli, la ceafă sau la frunte i se pune cârpa cu apă rece.

In afară de zăpadă, atunci când o aducea, Moș Crăciun îmi dăruia lucruri mai de seamă decât jucăriile pe care le lasă din obișnuință sau din alte socoteli copiilor din orașe: caltaboși, mușchi la frigare, scoverci și șorici. Ași îmi spuneau mama și bunica, dar eu știam bine că nu-i adevărat. Parcă nu vedeam eu când îi tae pe bietul Ghiță și cum face mama caltaboși, friptură și scoverci? Și parcă nu-l crescusem mai mult eu pe Ghiță, cu lături, cu boabe de porumb și cu rămășițe dela masă?

De-un lucru însă eram sigur: că dacă nu venea „Moș Crăciun" nu se tăia porcul. Și dacă nu se tăia porcul nu mâncam caltaboși și celelate bunătăți. Căci în satul meu nu se obișnuește Crăciun fără porc, dar nici porc fără Crăciun. Parcă e lege de fier ca numai de ziua nașterii Domnului să se mănânce carne proaspătă de grăsun. Așa cum numai de Pași se fac și se mănâncă ouă roșii.

In satul meu, Moș Crăciun nu venea în chip de om, cu barba stufoasă, cu căciula țuguiată și cu gogeamite coș sau trăistoi la spinare, așa cum l-am văzut mai târziu în cărți și pe copertele revistelor. Ci în chip de icoană, plimbat din casă în casă de moș Costache, dascălul, și oferit pentru sărutare în schimbul unui ban de cinci și al unui darap de carne proaspătă. „Vine dascălul cu Crăciunul", era cuvântul care umbla din gură în gură, în ajunul Nașterii Domnului. Și dascălul, adică moș Costache, venea abia înotând în zăpadă sau în noroi, cu cănii hârmălae după el, cu dăsagi în spate și cu icoana, adică cu Crăciunul, în brațe.

In ziua când am avut curiozitatea să mă uit mai cu băgare de seamă la icoană și am văzut un prunc abia născut, iar nicidecum un unchiaș cu barba de-un cot, n'am mai crezut în poveștile bunicii, dar am crezut în minunea dela Betleem, așa cum o arătau cântecile de stea. Moșneagul legendar a dispărut din închipuirile mele iar dascălul Costache s'a bucurat de mai multă cinste în judecata unui copil.

KIR PANAIT

„A VENIT MOȘ NICOLAIE!"

A venit Moș Nicolaie
Tiptil la mine'n odaie
Și mi-a adus ceva: iată
Un purcel de ciocolată

Mi se părea că visam
Că un moș bătea în geam,
Lin de pat se-apropia,
Pe frunte mă săruta
Și că-mi șoptea la ureche:
„Sunt o cunoștință veche!"
...Și când colo era el.
Mi-a lăsat și-un bilețel
In care scrie așa:
„Moș Crăciun nu te-o uita!"

. . . . . .

Zâmbitor și fericit
Puiu-așa mi-a povestit
Și-acum cântă prin odaie:
„A venit Moș Nicolaie!"...

EUGENIA PETRESCU

Uitate gânduri vechi — izvor de viață nouă

de A. ȘTEFĂNESCU-GALAȚI
profesor universitar

Sărbătoarea Sfântului Ștefan, încadrată în tradiționalele și înălțătoarele sărbători ale Nașterii Mântuitorului, pe lângă caracterul religios creștin, pentru noi românii trebue să aibă și un special caracter național. Se cuvine să sărbătorim și să slăvim memoria scumpă ori cărui român, a marelui și viteazului Domn al Moldovii, *Ștefan Vodă*, care cu neînfrânții lui plăeși moldoveni, aproape cincizeci de ani a stat strajă neclintită a hotarelor țării, vajnic apărător al creștinătății, contra groaznicelor atacuri ale sălbaticelor horde musulmane, cari țințeau la cotropirea și stăpânirea întregii Europe; ziditor și fundator neîntrecut de atâtea ctitorii, lăcașuri de rugă și închinăciune, ridicate pentru slava și vecinica mărire a lui Dumnezeu, care totdeauna ni-a avut în dreapta sa pază.

Se cuvine, de asemenea, să ne aducem aminte, cu pioasă recunoscătoare evlavie, de acel lung șir de Voevozi și conducători ai țărilor române, în veci neuitați, *„dătători de legi și datini"* ce cu mintea și cu spada *„au întins moșia noastră, dela Nistru până la Tisa și la Dunărea albastră"*.

Istoria noastră națională cu întâmplările dela 1821 și până la întemeirea României moderne este un nesecat tesaur de învățăminte, de cunoștințe, care, la fiece pas, ne luminează despre entuziasmul, sacrificiile devotamentul și, mai ales, zelul și curajul nesdruncinat cu cari făptuitorii de atunci au putut săvârși mărețele acte, pe cari s'a clădit România de astăzi.

Nimic nu este mai folositor decât ca, la ocaziuni de seamă, să ne reamintim de unele din cele mai însemnate dintre ele.

Revoluțiunea din 1848 neizbândind în Principatele române, căpetenile sunt exilate. Starea sufletească a pribegilor de atunci ni-o arată, cu prisosință, un vechi cântec, pe care l'am cântat alături de bătrânii noștri, după versurile poetului Vasile Alecsandri, din poezia *Adio la Patrie*:

„Eu te las țară iubită,
De-al tău cer mă depărtez,
Dar cu inima cernită,
Plâng amar, amar oftez!
Trist acum la despărțire
De fiori mă simt cuprins
Și-ori ce dragă nălucire
Pentru mine-acum s'a stins!
Cine știe, cine știe
Dacă 'mpins de-al soartei vânt
M'oi întoarce 'n veselie
Să sărut al tău pământ...
Și-ai tăi codri de verdeață
Unde curg, șoptesc ușor,
Reci izvoare ce dau viață,
Doine care zic de dor..."

(*Doine și lăcrămioare...* Iași 1852 pag. 205)

Tinerii români, aflați în pribegie la Paris, strâns uniți atât cei de dincolo cât și cei de dincoace de Carpați, slujind și apărând, pe toate căile și prin toate mijloacele, cu devotament, crezul că salvarea Românilor este numai și numai în Unire, se adunau serile după obiceiul îndătinat de înaintași și își împărtășeau ideile și impresiile referitoare la acțiunea ce duceau pentru înălțarea și ridicarea patriei comune.

In seara Sfântului Ștefan, la 27 Decembrie 1848, Costache Negri, stăpânit mereu de același entuziasm care călăuzea pe toți, ascultat și urmat cu devotament de toți slujitorii Unirii, rosti o cuvântare, care pentru noi românii poate fi socotită, încă pentru multă vreme, ca o programă politică, lăsată cu limbă de moarte de unul din marii români, clăditor, alături de atâția alții, al României moderne.

Reproducem după foaia acelui timp, *Bucovina*, foaia societății de cultură, anul IV (pag. 144-45) această memorabilă cuvântare plină de învățăminte:

„Depărtați de darnicul sân al maicii Patrii, frații români, dulce ne e astă-zi a înoi nepieritoarea amintire a marelui Ștefan, Domnul războinic, zidul creștinătății, de care s'au sfărâmat în trecerea lor nenumărate ordii ale păgânătății, zidul neclintit, ce în timp de 46 de ani a oprit valurile sălbatecelor cohorte musulmane, cari aveau de țintă cotropirea Europii.

Și, însă, care a fost răsplata noastră pentru atâtea lupte crâncene? Numai prestigiul istoric, căci sângele vărsat pentru Europa este acoperit cu o neagră uitare!

. Adâncă pildă: *că pe nădejdea și pe ajutorul altora să nu cate în zadar a se răzima suferitoarea omenire.*

Câți alți Domni pământeni au luat parte la acea îndelungată luptă pentru sfânta Cruce!, nume strălucite, cari vor rămâne veșnic nești erse din inimile fiilor Românești, cât timp va mai bate în lume o inimă de român.

Mircea, mare în pace, mare în războaie!

Mihai Viteazul, frunte între viteji, biruitorul a sute de mii de dușmani numai cu o mână de fruntași, încă și el nepăsător de moarte!

Novac Hatmanul, mâna dreaptă a lui Mihai Viteazul, el care striga înaintea unei crunte loviri: „Agerii mei frați, decât o viață cu rușine, mai bine zece morți cu cinste!

Inima însă mi se împovoară de mâhnire, când gândesc că acel Mihai, de care în vremea lui poporul cânta:

„Viteazul Mihai
Sare pe șapte cai
Și strigă Banatul vai!"

acel Mihai purta foc și sabie în Moldova! Asemenea Ștefan, însuși, marele Ștefan purta sabie și foc în țara Muntenească, țară de frăției Cruntă neunire, din care izvori, în urmă, slăbirea și robia amânduror țărilor; căci cine le-ar fi călcat, ele fiind la un loc, când în parte fiecare împrăștia groază și spaimă!

Matei Basarab al Valahiei și Vasile Lupul al Moldovei, vrednici de strădaterea veacurilor, înființează școli, spre luminarea neamului, școli prin cari, mult mai temeinic, se ridică un popor, decât prin crudele mijloace de sânge și stârpire.

Ei înzestrară școli cu averi de moșii... astăzi pradă unor călugări greci de prin munții lumii! Dar bun este Dumnezeul părinților noștri! Veni-va odată ziua dreptății, unde fie-care să rămâe cu ale sale!

Fraților, azi e ziua Sfântului Ștefan, azi e sărbătoarea Domnului Ștefan cel Mare, acest fiu al unei mame române, care, înăbușind glasul inimii, zicea de pe zidurile cetății Neamțului: „Mergi, fiule, de te bate cu dușmanii țării noastre și să nu mi-te întorci decât mort învins, sau viu învingător".

Azi e ziua să serbăm sfânta aducere aminte a atâtor bărbați de slavă, care ni-au păstrat o patrie dulce și frumoasă.

Așezați precum suntem, în mijlocul îndoitului despotism al Europii și al Asiei, să ne dăm împreună frățească, ajutătoare mână de unire și să zicem cu toții: Trăiască Moldova! Trăiască Valahia! dară, învrednicească-ne Dumnezeu să putem striga într'o zi: *„Trăiască România Unită!"*

Atunci, fraților, soarele luminii va pătrunde și va împrăștia adâncul întunerec în care zăcem; atunci, numai, vom fi ceeace trebue să fim, adică fiii unei singure și puternice moșii!

In visurile mele, înflorit se arată viitorul României. Suntem milioane de români răzleții!... Ce ne lipsește ca să ajungem un neam tare? *Unirea*, numai *Unirea*.

Să trăiască *Unirea Românilor*.

Unarea și închinarea mea este ca această strălucită zi, în care ni-am adunat ca să serbăm falnica umbră a lui Ștefan, patronul faptelor măreațe, această zi să fie și pornirea unei strâns încleștate legări între noi, de a lucra, cu toții, la ridicarea din țărână a României, și de a ne trezi, în sfârșit, la glasul eroicului său trecut, strigând cu toții: *Trăiască unita Românie.*" *)

„*Viitorul* nostru se înalță strălucitor și falnic *pe mormintele celor ce au fost*", la cari avem mereu să găsim îndreptar, care să ne lumineze mintea și inima, să ne călăuzească și sfătuiască și să ne susție în calea neiertătoarelor primejdii, cari pot să se abată asupră-ne.

*) Din „Bucovina", foaia societății de cultură (IV pag. 144—45).

Durerile din inimă

ce se întind în brațul stâng

sunt simptomele caracteristice ale anginei pectorale, una din cele mai înfricoșetoare aspecte ale arteriosclerozei. Aceste dureri sunt sufocante și se accentuiază odată cu inspirația.

Singurul medicament care acționează în mod serios asupra arteriosclerozei este Sklerolsyrup Prof. Dr. Mladejowsky.

Din primul moment al curei cu cinci flacoane de Sklerolsyrup, durerile anginoase încep să slăbească, pentru ca până la sfârșitul tratamentului să dispară o serie întreagă de simptome: vâjâeli în urechi, amețeli, insomnii, turburări gastrice.

Sklerolsyrup Prof. Dr. Mladejowsky are efecte atât de minunate fiindcă grație compoziției lui, disolvă sărurile din pereții arterelor, care astfel își recapătă elasticitatea necesară unei bune circulații a sângelui.

După cum se vede, Sklerolsyrup acționează asupra cauzei primare a arteriosclerozei.

Diabeticii vor lua Sklerolsyrup D. preparat fără zahăr.

1182

Cadouri electrice
IN RATE LUNARE

ELECTROGAZ
CALEA VICTORIEI 50 și SUCURSALE

Domnii abonați sunt rugați ca la orice reclamație sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviți la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poștal eticheta abonamentului expirat.

CONSTIPAȚIA HEMOROIZII OBESITATEA
Se tratează RADICAL luând minunatul CEAI UNIVERSAL
DOVEZI?
1. *Experimentat la Clinica Terapeutică a Facultății de Medicină*, REZULTATE FOARTE BUNE. Prof. Dr. A. THEOHARI; 2. *Intrebuințat la o serie de bolnavi la Spitalul Brâncovenesc.* IN TOATE CAZURILE *rezultate foarte bune și administrarea ușoară și agreabilă. Medic Primar-agreg.* Dr. I. MOSCU; 3. *Scrisori de mulțumire primite dela bolnavii tratați.*
PURGATIV FARA RIVAL LA FEMEI GRAVIDE, BATRANI ȘI COPII.
Sunteți SUFERINZI? luați CEAIUL UNIVERSAL și veți binecuvânta acest medicament
7092

ARGINTĂRIA ROMÂNEASCĂ S. A. R.
FABRICA DE TACAMURI DE MASA
BUCUREȘTI

Fabrica: Str. Laboratorului 55-59 tel. 4-64-38
Administrația: Str. Lipscani 21. tel. 3-51-90

Sala de Expoziție și Biroul de vânzare: Strada Lipscani No. 21. Telefon 3-51-90

SECȚIA TACĂMURI DE MASA
Din Alpaca Natur
Alpaca Argintate
Oțel Inoxidabil

SECȚIA RESTAURANTE
Veselă Masivă Specială
Tacâmuri solide,
Platouri,
Tăvi, Cupe înghețată,
Scrumiere, etc.

SECȚIA ARGINT veritabil
Tacâmuri și
Orfevrerie de Masă
Diverse obiecte de Galanterie

DIVERSE LUCRĂRI
Execută după comandă orice obiecte de metal.

La toate produsele noastre observați marca ARGIRO

EXPORT IN TOATE ȚARILE